

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 25/2017-46

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 8. marca 2017 v senáte zloženom z predsedu Petra Brňáka, sudcu Milana Lalíka a sudkyne Marianny Mochnáčovej prerokoval prijatú sťažnosť [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátkou JUDr. Ivetou Rajtákovou, Štúrova 20, Košice, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Humenné v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 114/2009 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Humenné v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 114/2009 porušené boli.

2. Okresnému súdu Humenné v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 114/2009 p r i k a z u j e konať bez zbytočných prietáhov.

3. [REDACTED] priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1 000 € (slovom tisíc eur), ktoré je Okresný súd Humenné povinný zaplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Humenné je povinný uhradiť [REDACTED] trovy právneho zastúpenia v sume 562,21 € (slovom päťstošesťdesiatdva eur a dvadsaťjeden centov) na účet jej právnej zástupkyne JUDr. Ivety Rajtákovéj, Štúrova 20, Košice, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Sťažnosti [REDACTED] vo zvyšnej časti nevyhovuje.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. januára 2017 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Humenné (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 114/2009 (ďalej len „namietané konanie“).

2. Sťažovateľka v sťažnosti podrobne opísala priebeh namietaného konania pred okresným súdom a uviedla, že jeho predmetom je spor o úhradu sumy 2 643,81 € s príslušenstvom, ktorú sťažovateľka odôvodnila tým, že Domov sociálnych služieb v Dúbrave (ďalej len „žalovaný“) jej uhrádzal v období od augusta 2006 do júla 2009 nižšiu mzdu, než na akú mala nárok v zmysle platných právnych predpisov z dôvodu jej zaradenia do nesprávnej platovej triedy a stupňa. Predmetné konanie je podľa sťažovateľky štandardnou agendou všeobecných súdov, a preto nie je možné ospravedlniť jeho doterajšiu dĺžku (viac ako 7 rokov a 4 mesiace) zložitou veci.

3. Sťažovateľka tiež argumentovala, že nie je si vedomá toho, aby svojím konaním prispela k zbytočným priet'ahom. Naopak, v priebehu konania postupovala aktívne z dôvodu rýchlejšieho prerokovania a rozhodnutia okresného súdu vo veci.

4. Podľa sťažovateľky je možné skonštatovať, že počas celého priebehu namietaného konania okresný súd nepostupoval v súlade so svojimi povinnosťami. Za najvýraznejšie pochybenia, ktorých sa okresný súd v namietanom konaní dopustil, sťažovateľka považuje tieto:

- okresný súd až uznesením o nariadení znaleckého dokazovania zo 16. februára 2011 uložil povinnosť znalkyni – [REDAKOVANÉ] podať znalecký posudok v lehote 60 dní od doručenia tohto uznesenia. Sťažovateľka považuje uvedené obdobie za neprimerane dlhé vo vzťahu k zložitosti uvedeného úkonu;

- znalecký posudok č. 11/2011 vypracovaný znalkyňou [REDAKOVANÉ] bol doručený súdu až 12. septembra 2011. Z uvedeného vyplýva, že obdobie pasivity od vydania uznesenia o nariadení znaleckého dokazovania až do doručenia vypracovaného znaleckého posudku trvalo takmer 7 mesiacov a v plnom rozsahu zaň zodpovedá okresný súd;

- okresný súd rozhodol až 4. mája 2012 uznesením o nariadení doplnenia znaleckého dokazovania a uložil povinnosť [REDAKOVANÉ] doplniť znalecký posudok v lehote 60 dní od doručenia tohto uznesenia. Sťažovateľka považuje uvedené obdobie za neprimerane dlhé vo vzťahu k zložitosti uvedeného úkonu a naformulovanie uloženej povinnosti v predmetnom uznesení za zjavné nepochopenie samotnej podstaty sporu, ktoré nemohlo smerovať k rozhodnutiu vo veci samej. Za obdobie medzi vydaním uznesenia o nariadení znaleckého dokazovania zo 16. februára 2011 a vydaním uznesenia o doplnení znaleckého dokazovania zo 4. mája 2012 je podľa sťažovateľky v plnom rozsahu zodpovedný okresný súd;

- právna zástupkyňa sťažovateľky predložila okresnému súdu podanie z 20. marca 2014, v ktorom uviedla, že požiadala predsedu Slovenskej komory znalcov o zaujatie stanoviska k tomu, v akom odbore a akom odvetví musí byť zapísaný znalec, aby bol oprávnený, resp. aby bolo v jeho pôsobnosti v rámci znaleckého dokazovania posúdiť charakter skutočne vykonávaných pracovných činností (v oblasti zdravotníctva) a tieto činnosti zaradiť do správnej platovej triedy. Z dôvodu, že Slovenská komora znalcov

na uvedený list neodpovedala, požiadala zástupkyňa sťažovateľky listom zo 17. februára 2014 prezidentku Slovenskej komory sestier a pôrodných asistentiek o vyjadrenie, či charakter vykonávaných pracovných činností zodpovedá náplni práce zdravotnej asistentky alebo náplni práce zdravotnej sestry. Dňa 14. marca 2014 bolo doručené vyjadrenie Slovenskej komory sestier a pôrodných asistentiek z 11. marca 2014, v ktorom bolo uvedené, že „*popis a charakter odborných pracovných činností, ktoré uvádzate, zodpovedá výkonu odborných pracovných činností sestry*“. Nasledujúce pojednávanie sa uskutočnilo až 4. decembra 2014 a bolo odročené na neurčito z dôvodu, aby právna zástupkyňa sťažovateľky oznámila súdu do 9. januára 2015 kontrolného znalca. V tomto období pasivity, ktoré trvalo viac ako 8 mesiacov, súd okrem nariadenia pojednávania neuskutočnil žiadny úkon;

- okresný súd na pojednávaní 27. februára 2015 uložil žalovanému povinnosť predložiť katalóg pracovných činností, teda nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 341/2004 Z. z., ktorým sa ustanovujú katalógy pracovných činností pri výkone práce vo verejnom záujme a o ich zmenách a dopĺňaní. Sťažovateľka zastáva názor, že okresný súd uvedeným postupom porušil zásadu *iura novit curia*, a vykonal tak ďalší neefektívny úkon. Z uvedeného taktiež vyplýva, že po 5 rokoch a 4 mesiacoch od podania žaloby okresný súd nebol oboznámený s jedným zo základných právnych predpisov, ktoré bolo potrebné aplikovať v uvedenom konaní;

- okresný súd rozsudkom zo 6. novembra 2015 rozhodol, že žalobu v celom rozsahu zamietla. Sťažovateľka podala proti uvedenému rozsudku odvolanie. Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) uznesením sp. zn. 4 CoPr 1/2016 z 13. septembra 2016 rozhodol o zrušení rozsudku a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie;

- sťažovateľka považuje za najväčší prieťah v namietanom konaní obdobie od 12. septembra 2011 (deň doručenia znaleckého posudku č. 11/2011 okresnému súdu) až do podania tejto sťažnosti z toho dôvodu, že okresný súd mal k tomuto dňu k dispozícii všetky potrebné dôkazy, na základe ktorých mal možnosť rozhodnúť vo veci. Nasledujúce obdobie je podľa sťažovateľky preto obdobím neefektívneho konania, za ktoré v plnom rozsahu zodpovedá okresný súd.

5. Na základe uvedeného sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Právo sťažovateľky:

- na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zakotvené v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky,

- na prejednanie veci v primeranej lehote zakotvené v článku 6 ods. 1 vety prvej Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd,

bolo postupom Okresného súdu Humenné vo veci sp. zn. 15C/114/2009 porušené.

Ústavný súd Slovenskej republiky zakazuje Okresnému súdu Humenné pokračovať v porušovaní namietaných práv sťažovateľky.

Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje Okresnému súdu Humenné, aby konal vo veci sp. zn. 15C/114/2009 bez prietáhov.

Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľke finančné zadosťučinenie vo výške 7 000 EUR.

Odporca je povinný nahradiť sťažovateľke trovy tohto konania.“

6. Ústavný súd na predbežnom prerokovaní zistil, že sú splnené všetky ústavné a zákonné predpoklady pre prijatie sťažnosti sťažovateľky na ďalšie konanie, a preto ju uznesením č. k. I. ÚS 25/2017-17 z 18. januára 2017 prijal na ďalšie konanie [§ 25 ods. 1 a 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)] v senáte ústavného súdu v zložení Milan Ľalík (predseda senátu), Marianna Mochnáčová (sudkyňa) a Peter Brňák (sudca). V zmysle rozvrhu práce ústavného súdu na rok 2017 účinného od 1. marca 2017 I. senát ústavného súdu rozhoduje v tomto zložení: Peter Brňák (predseda senátu), Marianna Mochnáčová (sudkyňa) a Milan Ľalík (sudca). Z uvedeného dôvodu vec prerokoval a vo veci samej rozhodol I. senát ústavného súdu v zložení, ktoré je uvedené v záhlaví tohto nálezu.

7. Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval 20. januára 2017 predsedu okresného súdu, aby sa vyjadril k otázke vhodnosti ústneho pojednávania, a zároveň ho vyzval, aby sa vyjadril k sťažnosti.

8. Predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení sp. zn. Spr 4002/17 doručenom ústavnému súdu 20. februára 2017 uviedla, že súhlasí s upustením od ústneho pojednávania vo veci a podrobne rozpisala jednotlivé úkony vo veci:

«Dňa 16.9.2009 konajúci sudca poveril VSÚ na vydanie rozhodnutia o súdnom poplatku (č. l. 41). Výzva na zaplatenie súdneho poplatku bola vydaná dňa 21.9.2009 (č. l. 43) a právnej zástupkyňi žalobkyne bola doručená dňa 25.9.2009. Žalobkyňa predpísaný súdny poplatok uhradila dňa 01.10.2009 (č. l. 44).

Dňa 27.10.2009 konajúci sudca vytýčil termín pojednávania na deň 10.12.2009; predvolanie na pojednávanie spolu s poučením účastníkov konania bolo stranám sporu doručené 02.11.2009 resp. 03.11.2009.

Dňa 08.12.2009 bolo súdu doručené písomné vyjadrenie žalovaného spolu s prílohami a plnomocenstvom udeleným žalovaným [REDAKOVANÉ] na jeho zastupovanie v tomto konaní.

Na pojednávanie nariadené na deň 10.12.2009 sa dostavili strany sporu spolu správnymi zástupcami; pojednávanie bolo odročené na deň 21.01.2010 z dôvodu potreby upresnenia žaloby (č. l. 75).

Dňa 07.01.2010 žalobkyňa súdu doručila písomné podanie, v ktorom špecifikovala ňou vykonávané činnosti u žalobcu s prílohami celkovom v rozsahu 116 strán (č. l. 77 až č. l. 156). Žalovaný predložil vyjadrenie k veci, vrátane listinných dôkazov čl. 159 - 193.

Dňa 21.01.2010 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené za účelom vypočutia svedkov navrhnutých stranami sporu na deň 18.02.2010 (č. l. 194).

Dňa 09.02.2010 bolo súdu doručené písomné vyjadrenie žalovaného vo veci celkovo v rozsahu 60 strán (č. l. 197 až 257).

Faxovým podaním doručeným súdu dňa 17.02.2010 právna zástupkyňa žalobkyne požiadala o odročenie pojednávania nariadeného na deň 18.02.2010 z vážnych rodinných dôvodov na strane žalobkyne (č. l. 263); pojednávanie bolo odročené na deň 30.3.2010.

Výzvami zo dňa 19.02.2010 súd vyzval strany sporu na zabezpečenie účasti svedkov, ktorí mali byť vypočutí na pojednávaní nariadenom na deň 18.02.2010 na pojednávaní nariadenom na deň 30.3.2010 (č. l. 261 a nasl.).

Na pojednávaní konanom dňa 30.3.2010 (č. l. 275) žalobkyňa predložila súdu a žalovanému nové listinné dôkazy (č. l. 266 až 274), preto žalovaný požiadal o odročenie

pojednávania za účelom preštudovania nových listín; pojednávanie bolo odročené na deň 27.4.2010.

Na pojednávaní konanom dňa 27.4.2010 bola vypočutá svedkyňa [REDAKOVANÉ], na vypočutí ďalšej prítomnej svedkyne [REDAKOVANÉ] žalobkyňa netrvala. Žalovaný netrval na vypočutí prítomnej svedkyne [REDAKOVANÉ], trval však na vypočutí svedkyne [REDAKOVANÉ], ktorá nebola na pojednávaní prítomná. Strany sporu požiadali o odročenie pojednávania tým, že v lehote 14 dní predložia súdu špecifikácie žalobkyňou uplatneného nároku zo svojho pohľadu. Pojednávanie bolo odročené na deň 03.6.2010 (č. l. 287).

Dňa 12.5.2010 žalobkyňa súdu doručila písomnú špecifikáciu uplatneného nároku (č. l.290-296) a dňa 02.6.2010 doručil žalovaný súdu vyjadrenie v zmysle povinnosti uloženej mu na poslednom pojednávaní (č. l. 297-392).

Faxovým podaním doručeným súdu dňa 03.6.2010 žalobkyňa požiadala o odročenie pojednávania nariadeného na deň 03.6.2010 z dôvodu, že listiny predložené žalovaným jej boli doručené až dňa 02.6.2010, čím jej bola odňatá možnosť oboznámiť sa s nimi a pripraviť sa na pojednávanie. Pojednávanie bolo odročené na deň 01.7.2010 (č. l. 394).

Písomným podaním doručeným súdu dňa 29.6.2010 právna zástupkyňa žalovaného požiadala o ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní nariadenom na deň 01.7.2010 s tým, že žalovaný nesúhlasí s pojednávaním bez jej prítomnosti a o odročenie pojednávania na neskorší termín (č. l. 397). Pojednávanie bolo odročené na deň 16.9.2010.

Faxovým podaním doručeným súdu dňa 14.9.2010 právna zástupkyňa žalovaného požiadala o odročenie pojednávania nariadeného na deň 16.9.2010 z dôvodu účasti žalovaného na porade na Ministerstve práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave (č.1.406).

Pojednávanie bolo odročené na deň 26.10.2010 (č. l.410).

Pojednávanie konané dňa 26.10.2010 bolo po prejednaní veci odročené na deň 16.11.2010 s tým, že strany sporu mali súdu v lehote 10 dní predložiť zhodnotenie skutkového stavu a toto si predložiť aj navzájom. (č. l. 422)

Dňa 11.11.2010 žalobkyňa doručila súdu vyjadrenie k doterajšiemu skutkovému stavu. Žalovaný predložil súdu zhodnotenie skutkového stavu dňa 15.11.2010. (č. l. 423 a 433)

Dňa 16.11.2010 právna zástupkyňa žalovaného telefonicky požiadala o ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní nariadenom na deň 16.11.2010 z vážnych rodinných dôvodov (č. l. 434) . Pojednávanie bolo odročené na deň 16.12.2010. (č. l. 436)

Písomným podaním doručený súdu dňa 15.12.2010 žalovaný ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní nariadenom na deň 16.12.2010 a súhlasil s pojednávaním a rozhodnutím vo veci bez jeho prítomnosti.

Podľa vyjadrenia konajúceho sudcu, po vyhodnotení zisteného skutkového stavu dospel k záveru, že vzhľadom k zložitosti prejednávaneho sporu je potrebné vo veci nariadiť znalecké dokazovanie. Bolo potrebné nielen zistiť či žalobkyňa bola zaradená do správnej platovej triedy, správneho platového stupňa, ale aj dĺžku jej odbornej praxe. Pojednávanie nariadené na deň 16.12.2010 bolo preto odročené na neurčito s tým, že do konania bude pribratý znalec z príslušného odboru (č. l. 445).

Uznesením zo dňa 16.02.2011 bolo vo veci nariadené znalecké dokazovanie znalkyňou z odboru ekonómia a manažment, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo, personalistika, kontroling s tým, že lehota na vypracovanie znaleckého posudku bola súdom stanovená na 60 dní od doručenia uznesenia, (č. l. 447)

Uznesenie bolo znalkyni doručené dňa 03.3.2011. Spis bol znalkyni zaslaný dňa 21.3.2011 (v spise nie je doručienka preukazujúca, kedy jej bol spis doručený) č. l. 449.

Podaním doručeným súdu dňa 25.5.2011 znalkyňa súdu oznámila, že pre zodpovedanie otázok uznesenia je potrebné žalovaným doložiť mzdové listy žalobkyne za roky 2006 až 2009, o čo žalovaného požiadala telefonicky aj e-mailom. Doposiaľ jej potrebné doklady doručené neboli, preto žiadosť zaslala aj právnej zástupkyni žalovaného. Z uvedeného dôvodu požiadala znalkyňa o predĺženie lehoty na vypracovanie znaleckého posudku a to 60 dní od doručenia kompletných údajov (č. l. 558).

Výzvou zo dňa 01.7.2011 súd požiadal znalkyňu o zaslanie vypracovaného znaleckého posudku (č. l. 561).

Listom doručeným súdu dňa 15.7.2011 znalkyňa súdu oznámila, že ňou požadované doklady jej žalovaný doručil dňa 07.6.2011 a teda žiadaná lehota 60 dní na vypracovanie znaleckého posudku od doručenia všetkých dokladov jej uplynie 06.8.2011. Posudok je v rozpracovanom stave a bude dokončený po jej návrate z dovolenky (28.7.2011). (č. l. 562)

Prípisom zo dňa 08.8.2011 súd povolil znalkyni predĺženie lehoty na vypracovanie znaleckého posudku do 01.9.2011.

Znalkyňa súdu doručila vypracovaný znalecký posudok dňa 12.9.2011 (č. l. 452-551). Znalecký posudok bol stranám sporu doručený na vyjadrenie dňa 19.9.2011.

Uznesením zo dňa 21.9.2011 bola znalkyni priznaná znalecká odmena (č. l. 555).

Dňa 04.11.2011 konajúci sudca vo veci nariadil pojednávanie na deň 08.12.2011 (č. l. 567).

E-mailom zo dňa 07.12.2011 právna zástupkyňa žalobkyne požiadala o ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní nariadenom na deň 08.12.2011 z dôvodu, že jej bol doručený e-mail právnej zástupkyne žalovaného, z ktorého vyplýva, že táto z dôvodu práceneschopnosti požiadala o odročenie pojednávania (č. l. 568 a nasl., č. l. 572 a nasl.).

Pojednávanie nariadené na deň 08.12.2011 bolo odročené na deň 20.01.2012.

Na pojednávaní konanom dňa 20.01.2012 právna zástupkyňa žalobkyne uviedla, že nemá výhrady voči znaleckému posudku, žiadala však, aby bol k nemu vypracovaný dodatok, v ktorom by znalkyňa posúdila do akej platovej triedy by mala byť žalobkyňa na základe úkonov, ktoré u žalovaného vykonávala, správne zaradená. Pojednávanie bolo odročené na neurčito za účelom vypracovania znaleckého posudku s tým, že strany sporu mali do 3 dní predložiť otázky na znalkyňu (č. l. 575).

Žalobkyňa vo svojom písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 25.01.2012 (č. l. 577) navrhla, v prípade že je znalkyňa v rámci svojej znaleckej odbornosti oprávnená vypracovať znalecký posudok, aby jej bola uložená povinnosť posúdiť zaradenie žalobkyne do platovej triedy.

Žalovaný si povinnosť uložení súdom na pojednávaní konanom dňa 20.01.2012 nespĺnil, preto ho súd výzvou zo dňa 10.02.2012 vyzval na jej splnenie (č. l. 582). Podanie správy urgoval súd u žalovaného urgenciou zo dňa 06.3.2012 (č. l. 583)

Výzvou zo dňa 27.3.2012 (č. l. 584) súd vyzval znalkyňu o oznámenie, či k jej znaleckej špecializácii patrí aj posudzovanie správnosti zaradenia do platovej triedy zamestnanca a s tým súvisiacej pracovnej náplne.

Znalkyňa súdu listom doručeným dňa 20.4.2012 oznámila, že znalcovi odvetvia personalistika prináleží posudzovanie správnosti zaradenia do platovej triedy podľa najnáročnejšej pracovnej činnosti z hľadiska jej zložitosti, zodpovednosti, fyzickej a psychickej záťaže, ktorú má zamestnanec vykonávať podľa druhu práce dohodnutého v pracovnej zmluve, a podľa splnenia kvalifikačných predpokladov, ktoré sú potrebné na jej vykonávanie(č. l. 585).

Podaním doručeným súdu dňa 25.4.2012 žalobkyňa požiadala o pokračovanie v konaní spôsobom navrhovaným jej podaním zo dňa 23.01.2012 (č. l. 587).

Uznesením zo dňa 04.5.2012 súd nariadil doplnenie znaleckého dokazovania (č. l. 589). Spis bol znalkyni zaslaný dňa 23.5.2012. Znalkyni bola uložená povinnosť vypracovať doplnok k znaleckému posudku v lehote 60 dní od doručenia právoplatného uznesenia.

Podaním doručeným súdu dňa 18.7.2012 znalkyňa požiadala o predĺženie lehoty na vypracovanie doplnku znaleckého posudku do 31.7.2012 (č. l. 591).

Doplnok k znaleckému posudku bol súdu doručený dňa 02.8.2012 (č. l. 595 až 629).

Uznesením zo dňa 16.8.2012 (č. l. 630) súd priznal znalkyni znaleckú odmenu za vypracovanie doplnku k znaleckému posudku. Doplnok k znaleckému posudku s možnosťou vyjadriť sa k nemu v lehote 10 dní bol stranám sporu doručený dňa 20.8.2012.

E-mailom zo dňa 30.8.2012 žalobkyňa požiadala o predĺženie lehoty na vyjadrenie k doplnku k znaleckému posudku o 15 dní (č. l. 632).

Dňa 06.9.2012 bolo súdu doručené odvolanie žalobkyne proti uzneseniu sp.zn. 15C/114/2009-630 zo dňa 16.8.2012, ktorým súd priznal znalkyni znaleckú odmenu za vypracovanie doplnku k znaleckému posudku (č. l. 636).

Odvolanie žalobkyne bolo doručené na vyjadrenie žalovanému dňa 21.9.2012 a znalkyni dňa 27.9.2012.

Dňa 18.9.2012 žalobkyňa súdu doručila vyjadrenie k doplneniu znaleckého posudku (č. l. 641).

Dňa 05.11.2012 bol spis predložený Krajskému súdu v Prešove na rozhodnutie o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu o znaleckej odmene (č. l. 647).

Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 2CoPr/20/2012-649 zo dňa 27.6.2013 potvrdil uznesenie prvostupňového súdu. Uznesenie odvolacieho súdu bolo stranám sporu zaslané dňa 03.10.2013.

Dňa 24.10.2013 konajúci sudca vo veci nariadil pojednávanie na deň 19.11.2013.

V písomnom podaní doručenom súdu dňa 31.10.2013 žalobkyňa uviedla, že závery znaleckého dokazovania – doplnenia znaleckého posudku sú nepoužiteľné pre rozhodnutie súdu o časti predmetu konania týkajúceho sa zaradenia skutočne vykonávanej činnosti žalobkyňou do platovej triedy a preto navrhla, aby súd posúdil spornú otázku sám a v prípade ak tak nebude postupovať, aby požiadal Ministerstvo spravodlivosti SR

o stanovisko k tomu. v akom odbore a odvetví musí byť zapísaný znalec, aby bol oprávnený posúdiť charakter skutočne vykonávaných pracovných činností žalobkyňou a zaradiť tieto činnosti do platovej triedy (č. l. 653).

Na pojednávaní konanom dňa 19.11.2013 právna zástupkyňa žalobkyne, ktorá nesúhlasila so závermi doplnenia znaleckého posudku žiadala, aby súd pojednávanie odročil s tým, že ona osloví komoru znalcov a požiada o oznámenie, znalec z akého odboru a akého odvetvia je oprávnený na zodpovedanie otázok rozhodujúcich pre toto konanie.

Uznesením zo dňa 13.01.2014 súd priznal znalkyni odmenu a náhradu hotových výdavkov za účasť na súdnom pojednávaní konanom dňa 19.11.2013 (č. l. 660).

Žalobkyňa podala dňa 06.02.2014 proti uzneseniu o odmene znalkyne zo dňa 13.01.2014 odvolanie (č. l. 662).

Dňa 18.02.2014 bol spis predložený Krajskému súdu v Prešove na rozhodnutie o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu zo dňa 13.01.2014.

Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 12CoPr/l/2014-667 zo dňa 28.02.2014 zmenil uznesenie Okresného súdu Humenné tak, že znalkyni odmenu a náhradu hotových výdavkov za deň 19.11.2013 nepriznal.

Dňa 25.3.2014 bolo súdu doručené podanie žalobkyne. ktorým súdu oznámila, že listom zo dňa 28.11.2013 požiadala predsedu Slovenskej komory znalcov o zaujatie stanoviska v intenciách pojednávania konaného dňa 19.11.2013. Odpoveď jej nebola doposiaľ doručená (č. l. 668). Požiadala prezidentku Slovenskej komory sestier a pôrodných asistentiek o vyjadrenie, či charakter vykonávaných pracovných činností žalobkyňou zodpovedá náplni práce zdravotnej asistentky alebo náplni práce zdravotnej sestry. Komora sestier vo svojej odpovedi uviedla, že žalobkyňa u žalovaného vykonávala pracovné činnosti, ktorých charakter zodpovedá náplni práce zdravotnej sestry. Žalobkyňa navrhla súdu pre prípad, že súd nebude považovať toto vyjadrenie za dostatočné, obrátiť sa na Slovenskú komoru znalcov a uložiť jej povinnosť vyjadriť sa v akom odbore a odvetví musí byť zapísaný znalec, aby bol oprávnený posúdiť charakter skutočne vykonávaných pracovných činností so zreteľom na to akým druhom práce by sa dali označiť, a tieto činnosti zaradiť do správnej platovej triedy.

Žiadosťou zo dňa 13.5.2014 súd vyzval Slovenskú komoru znalcov na poskytnutie súčinnosti v lehote 15 dní (č. l. 677). Žiadosť bola SKZ doručená dňa 19.5.2014. Podanie správy urgoval súd listom zo dňa 10.6.2014 (č. l. 678).

Podaním doručeným súdu dňa 14.8.2014 (č. l. 679) žalobkyňa opätovne súdu doručila písomné podanie identické s podaním zo dňa 20.3.2014 (č. l. 668).

Dňa 03.9.2014 konajúci sudca vytýčil termín pojednávania na deň 03.10.2014.

Právna zástupkyňa žalovaného e-mailom doručeným súdu dňa 22.9.2014 ospravedlnila svoju neúčasť na pojednávaní nariadenom na deň 03.10.2014 z dôvodu kolízie pojednávanií. Vzhľadom k tomu, že žalovaný nesúhlasil s pojednávaním bez jej prítomnosti, požiadala o odročenie pojednávania. (č. l. 684).

Pojednávanie bolo odročené na deň 17.10.2014.

Faxovým podaním doručeným súdu dňa 13.10.2014 právna zástupkyňa žalobkyne požiadala o odročenie pojednávania nariadeného na deň 17.10.2014 z dôvodu kolízie pojednávanií (č. l. 701) a účasti jej advokátskeho koncipienta na seminári advokátskych koncipientov, ktorého je v zmysle uznesenia predsedníctva Slovenskej advokátskej komory povinný sa zúčastniť.

Pojednávanie nariadené na deň 17.10.2014 bolo preodročené na deň 28.10.2014 (č. l. 699).

Faxovým podaním doručeným súdu dňa 22.10.2014 právna zástupkyňa žalobkyne ospravedlnila svoju neúčasť a neúčasť žalobkyne na pojednávaní nariadenom na deň 28.10.2014 z dôvodu kúpeľnej liečby žalobkyne, na ktorú žalobkyňa nastúpi dňa 28.10.2014 (č. l. 712).

Pojednávanie nariadené na deň 28.10.2014 bolo odročené na neurčito s tým, že súd vyzval právnu zástupkyňu žalobkyne, aby súdu oznámila do kedy bude žalobkyňa na kúpeľnej liečbe. (č. l. 708). Podľa oznámenia právnej zástupkyne žalobkyne táto mala ukončiť kúpeľný liečebný pobyt dňa 18.11.2014.

Dňa 31.10.2014 konajúci sudca nariadil pojednávanie na deň 07.12.2014. Na pojednávaní konanom dňa 07.12.2014 (č. l. 717) právna zástupkyňa žalobkyne uviedla, že žiadajú o vykonanie kontrolného znaleckého dokazovania znalcom, ktorého súdu oznámia po tom, čo odkonzultujú jeho špecializáciu s komorou sestier. Na oznámenie príslušného znalca žiadala právna zástupkyňa žalobkyne lehotu 29 dní. Pojednávanie bolo odročené na neurčito, s tým, že právna zástupkyňa žalobkyne mala oznámiť meno znalca do 09.01.2015.

Písomným podaním doručeným súdu dňa 13.01.2015 právna zástupkyňa žalobkyne súdu oznámila, že v súlade s povinnosťou uloženou jej súdom na pojednávaní konanom dňa

04.12.2014 súdu oznamuje, že obsahové vymedzenie jednotlivých znaleckých odborov a odvetví je obsiahnuté v prílohe č. 6 Ministerstva spravodlivosti SR č.7/2009 zo dňa 25.3.2009 a výlučne z tohto obsahového vymedzenia jednotlivých znaleckých odborov a odvetví je možné určiť, v akom znaleckom odbore a odvetví musí byť znalec zapísaný, aby bol oprávnený posúdiť zaradenie skutočne vykonávanej práce žalobkyňou do príslušnej platovej triedy. Z predmetného obsahového vymedzenia vyplýva, že otázku posudzovanú v tomto konaní nie je oprávnený posudzovať žiaden znalec, pretože možnosť posúdenia uvedenej otázky nie je uvedená pri žiadnom znaleckom odbore a odvetví. Vzhľadom k tomu nie je objektívne možné, aby žalobkyňa navrhla príslušného znalca, pretože neexistuje taký odbor a odvetvie, v ktorých zapísaný znalec by bol oprávnený posúdiť túto otázku.

Dňa 19.01.2015 bolo nariadené pojednávanie vo veci na deň 27.02.2015. Pojednávanie bolo za účasti oboch sporových strán odročené na deň 31.3.2015 s tým, že stranám sporu bola súdom uložená povinnosť predložiť špecifikáciu pracovných činností vykonávaných žalobkyňou a katalóg pracovných činností, (č. l. 723)

Právna zástupkyňa žalobkyne dňa 12.3.2015 predložila súdu chronologický prehľad činností vykonávaných žalobkyňou v rozhodujúcom období (č. l. 733) a právna zástupkyňa žalovaného predložila súdu požadované listiny dňa 27.3.2015 (č. l. 743).

Pojednávanie konané dňa 31.3.2015 bolo po prejednaní veci odročené na deň 30.4.2015 vzhľadom k tomu, že posledné písomné podania strán sporu si tieto navzájom nedoručili a právny zástupca žalovaného žiadal o časový priestor na oboznámenie sa s ním a na zaujatie stanoviska, (č. l. 794)

E-mailovým podaním doručeným súdu dňa 27.4.2015 právna zástupkyňa žalovaného požiadala o odročenie pojednávania nariadeného na deň 30.4.2015 zo zdravotných dôvodov a o jeho odročenie na neskorší termín, (č. l. 797). Pojednávanie bolo odročené na deň 02.6.2015.

Dňa 28.5.2015 právna zástupkyňa žalovaného doručila súdu písomné vyjadrenie k podaniu žalobkyne zo dňa 09.3.2015. (č. l. 804).

Pojednávanie nariadené na deň 02.6.2015 bolo odročené na deň 25.6.2015 za účelom zhodnotenia skutkového stavu sporovými stranami a predloženia záverečných rečí. (č. l. 808)

Podaním doručeným súdu dňa 22.6.2015 právna zástupkyňa žalovaného ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní nariadenom na deň 25.6.2015 zo zdravotných

dôvodov s tým, žalovaný nesúhlasil s pojednávaním v jej neprítomnosti a preto žiadala o jeho odročenia na neskorší termín. (č. l. 813). Pojednávanie bolo preročené na deň 08.9.2015.

Dňa 22.6.2015 právna zástupkyňa žalobkyne doručila súdu vyjadrenie vo veci v súlade so závermi pojednávania konaného dňa 02.6.2015. (č. l. 818).

Právna zástupkyňa žalovaného ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní nariadenom na deň 08.9.2016 z dôvodu kolízie pojednávanií a požiadala o jeho odročenie na iný termín. Zároveň ospravedlnila neúčast' žalobkyne na pojednávaní. (č. l. 842)

Právna zástupkyňa žalovaného doručila súdu dňa 04.9.2015 písomné vyjadrenie vo veci, v ktorom okrem iného vzniesla námietku premlčania mzdových nárokov žalobkyne. (č. l. 833)

Nový termín pojednávania bol nariadený na deň 16.10.2015. Po vykonanom pojednávaní súd pojednávanie odročil na deň 06.11.2015 za účelom vyhlásenia rozsudku, (č. l. 849)

Na pojednávaní konanom dňa 06.11.2015 súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

Žalobkyňa podala proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 15C/114/2009-887 zo dňa 06.11.2015 odvolanie (č. l. 898). Odvolanie bolo protistrane doručené na vyjadrenie 14.12.2015. Spis bol Krajskému súdu v Prešove predložený 18.1.2016.

Krajský súd v Prešove uznesením sp.zn. 4CoPr/I/2016-919 zo dňa 13.9.2016 zrušil rozsudok prvoinštančného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Spis bol Okresnému súdu Humenné vrátený 20.10.2016.

... K samotnej dĺžke predmetného konania prispeli svojim správaním aj strany sporu, pretože nasledujúce pojednávania určené súdom boli odročené na žiadosť strán, alebo ich právnych zástupcov.

Išlo o pojednávania:

- 18.2.2010 - odročené na žiadosť žalobkyne z vážnych rodinných dôvodov,
- 30.3.2010 - odročené na žiadosť právnej zástupkyne žalovaného z dôvodu, že žalobca až na pojednávaní predložil listinné dôkazy, s ktorými sa žalovaný potreboval oboznámiť,
- 3.6.2010 - odročené na žiadosť právnej zástupkyne žalobkyne, lebo jej boli doručené listinné dôkazy žalovaného, s ktorými sa potrebovala oboznámiť,

- 1.7.2010 - odročené na žiadosť právnej zástupkyne žalovaného z dôvodu ochorenia maloletého syna,
- 16.9.2010 - odročené na žiadosť žalovaného stým, že štatutárny zástupca bude na služobnej ceste v Bratislave,
- 16.11.2010 - odročené na žiadosť právnej zástupkyne žalovaného z vážnych rodinných dôvodov,
- 18.12.2011 - odročené na žiadosť právnej zástupkyne žalovaného pre chorobu,
- 3.10.2014 - preodročené na žiadosť právnej zástupkyne žalovaného pre kolíziu s pojednávaním na OS Poprad, kde termín pojednávania bol určený už skôr,
- 17.10.2014 - odročené na žiadosť právnej zástupkyne žalobkyne pre kolíziu s pojednávaním na OS Prešov, kde pojednávanie bolo nariadené skôr,
- 28.10.2014 - odročené pre účasť žalobkyne na kúpeľnej liečbe,
- 30.4.2015 - odročené na žiadosť právnej zástupkyne žalovaného z dôvodu utrpeného úrazu,
- 25.6.2015 - odročené na žiadosť právnej zástupkyne žalovaného z vážnych rodinných dôvodov,
- 8.9.2015 - odročené na žiadosť právnej zástupkyne žalobkyne pre kolíziu s pojednávaním na OS Košice 2, kde termín pojednávania bol určený skôr.

Teda trinásť pojednávaní nariadených súdom bolo odročených na žiadosť strán sporu, alebo ich právnych zástupcov, pričom išlo o také dôvody, pre ktoré súd návrhom na odročenie pojednávania musel vyhovieť. Táto skutočnosť negatívne ovplyvnila dĺžku konania, pretože z dôvodu žiadostí o odročenie pojednávani sa vo veci nemohli vykonávať žiadne procesné úkony na pojednávaní a konanie sa tým predĺžilo.

... Dĺžku konania ovplyvnilo správanie strán sporu aj v tom, že množstvo listinných dôkazov a vyjadrení bolo stranami sporu predkladaných až v priebehu konania a to v rozsahu niekoľko desiatok strán. Tieto listinné dôkazy museli byť súdom doručované protistrane, ktorej musela byť zároveň poskytnutá lehota na ich preštudovanie a vyjadrenie.

... Podľa sťažovateľky okresný súd počas konania nepostupoval v súlade so svojimi povinnosťami, najmä keď znalecké dokazovanie nariadil až 16.02.2011 a znalecký posudok bol súdu doručený až 12.9.2011, teda „obdobie pasivity“ od vydania uznesenia o nariadení znaleckého dokazovania až do doručenia vypracovaného znaleckého posudku trvalo takmer 7 mesiacov a v plnom rozsahu zaň zodpovedá okresný súd. K uvedenému tvrdeniu Okresný

súd Humenné udáva, že žaloba bola podaná na súd 10.8.2009 a do 16.12.2010, kedy súd odročil pojednávanie na neurčito s tým, že bude nariadené znalecké dokazovanie, nariadil spolu 11 pojednávanií, z toho 5 pojednávanií sa neuskutočnilo z dôvodu ospravedlnenia sa strán z pojednávania a žiadosti o ich odročenie. Na prvých pojednávaniach súd vyzýval žalobkyňu na doplnenie a upresnenie žaloby, až potom mohol dospieť k záveru, že vo veci je potrebné nariadiť znalecké dokazovanie.

... Súd nariadil znalecké dokazovanie uznesením zo dňa 16.02.2011 a znalkyni určil lehotu na vypracovanie znaleckého posudku v dĺžke 60 dní. Spis bol znalkyni zaslaný dňa 21.3.2011. Podaním doručeným súdu dňa 24.5.2011 znalkyňa súdu oznámila, že pre zodpovedanie otázok z uznesenia je potrebné, aby žalovaný predložil mzdové listy žalobkyne, o čo ho požiadala telefonicky, aj e-mailom. Žiadosť zaslala aj právnej zástupkyňi žalovaného, pretože žalovaný na jej výzvy nereagoval. Z uvedeného dôvodu požiadala znalkyňa o predĺženie lehoty na vypracovanie znaleckého posudku a to o 60 dní od doručenia kompletných údajov. Súd vyzval dňa 01.7.2011 znalkyňu, aby zaslala vypracovaný znalecký posudok. Listom doručeným dňa 15.7.2011 znalkyňa oznámila, že ňou požadované doklady jej žalovaný doručil dňa 07.6.2011 a teda žiadaná lehota 60 dní na vypracovanie znaleckého posudku od doručenia všetkých dokladov jej uplynie 06.8.2011. Prípisom zo dňa 08.8.2011 súd povolil znalkyni predĺženie lehoty na vypracovanie znaleckého posudku do 01.9.2011. Znalkyňa súdu doručila vypracovaný znalecký posudok dňa 12.9.2011. Znalecký posudok bol stranám sporu doručený na vyjadrenie dňa 19.9.2011.

... Súd nespôsobil porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov pri vypracovaní znaleckého posudku, lebo sa nesprával „pasívne“. Znalecký posudok nemohla znalkyňa vypracovať nie pre pasivitu súdu, ale žalovaného, ktorý jej neskoro zaslal podklady k vypracovaniu znaleckého posudku.

... Žalobkyňa nenamietala závery znaleckého posudku a v ďalšom priebehu konania žiadala o vypracovanie dodatku k znaleckému posudku a to prvýkrát na pojednávaní konanom dňa 20.01.2012. Strany sporu boli vyzvané v lehote 3 dní predložiť otázky pre znalkyňu. Žalobkyňa vo svojom písomnom podaní doručenom súdu dňa 25.01.2012 navrhla, v prípade, že je znalkyňa v rámci svojej znaleckej odbornosti oprávnená vypracovať znalecký posudok, aby jej bola uložená povinnosť posúdiť zaradenie žalobkyne do platovej triedy. Žalovaný si povinnosť určenú súdom nespĺnil, preto ho súd výzvou zo dňa 10.02.2012 vyzval na jej splnenie a urgoval ho na splnenie povinnosti urgenciou

zo dňa 06.3.2012. Výzvou zo dňa 27.3.2012 súd vyzval znalkyňu o oznámenie, či k jej znaleckej špecializácii patrí aj posudzovanie správnosti zaradenia do platovej triedy zamestnanca a s tým súvisiacej pracovnej náplne. Znalkyňa potvrdila listom doručeným súdu dňa 20.4.2012, že takéto oprávnenie má.

... Uznesením zo dňa 04.5.2012 súd nariadil doplnenie znaleckého dokazovania, žalobkyňa osobu znalkyne nenamietala a spis bol znalkyni zaslaný dňa 23.5.2012. Znalkyni bola uložená povinnosť vypracovať doplnok k znaleckému posudku v lehote 60 dní. Dňa 18.7.2012 znalkyňa požiadala o predĺženie lehoty na vypracovanie doplnku znaleckého posudku do 31.7.2012. Doplnok k znaleckému posudku bol súdu doručený dňa 02.8.2012 a uznesením zo dňa 16.8.2012 súd priznal znalkyni znaleckú odmenu.

... Podaním doručeným súdu dňa 31.10.2013 žalobkyňa namietala nepoužiteľnosť záverov doplnenia znaleckého dokazovania pre rozhodnutie súdu o časti predmetu konania a na pojednávaní konanom dňa 19.11.2013 žiadala o odročenie s tým, že ona osloví komoru znalcov a požiada o oznámenie, z akého odboru a akého odvetvia je znalec oprávnený na zodpovedanie otázok rozhodujúcich pre toto konanie.

... Dňa 25.3.2014 žalobkyňa súdu oznámila, že listom zo dňa 28.11.2013 požiadala predsedu Slovenskej komory znalcov o zaujatie stanoviska k osobe kompetentného znalca, odpoveď doposiaľ nedostala. Požiadala tiež o vyjadrenie prezidentku Slovenskej komory sestier a pôrodných asistentiek. Súd sám požiadal dňa 13.5.2014 Slovenskú komoru znalcov na poskytnutie súčinnosti v lehote 15 dní, podanie správy urgoval listom zo dňa 10.6.2014, odpoveď však nedostal.

... Na pojednávaní konanom dňa 04.12.2014 žalobkyňa žiadala o vykonanie kontrolného znaleckého dokazovania znalcom, ktorého súdu oznámia v lehote 29 dní, t. j. do 09.01.2015. Písomným podaním doručeným súdu dňa 13.01.2015 žalobkyňa súdu oznámila, že v súlade s povinnosťou uloženou jej súdom na pojednávaní konanom dňa 04.12.2014 súdu oznamuje, že nie je objektívne možné, aby navrhla príslušného znalca, pretože neexistuje taký odbor a odvetvie, v ktorých zapísaný znalec by bol oprávnený posúdiť túto otázku.

... Podľa žalobkyne mal súd posúdiť spornú otázku sám, keďže ide o otázku právnu, čo nepochybne vyplýva z nezaradenia takejto otázky vo všeobecnosti v rámci obsahového vymedzenia jednotlivých znaleckých odborov a odvetví. Predmetom konania je aj vydanie bezdôvodného obohatenia a preto bolo potrebné zistiť jeho rozsah, teda sumu, o ktorú sa

mal žalovaný bezdôvodne obohatiť. Bolo preto potrebné ustáliť, v ktorej platovej triede a tarife mala byť žalobkyňa zaradená a aký príjem by v platovej triede a tarife zodpovedajúcej ňou vykonávaným činnostiam dosiahla.

... Nie je možné stotožniť sa s tvrdením žalobkyne, že za predlžovanie konania a neefektívne úkony je výlučne zodpovedný súd. Sťažovateľka sama iniciovala zisťovanie odboru a odvetvia znaleckej činnosti príslušných pre posúdenie správnosti či nesprávnosti zaradenia žalobkyne do príslušnej platovej triedy a stupňa a navrhovala kontrolné znalecké dokazovanie.

... K samotnému predmetu konania súd uvádza, že ide o zložitú právnu problematiku, súvisiacu so zložitým skutkovým dokazovaním ohľadne vykonávania činnosti žalobkyne ako zamestnankyne žalovaného a jej správne zaradenie do príslušnej platovej triedy a stupňa a tomu zodpovedajúce finančné ohodnotenie. Samotný rozsah spisu, ktorý má 921 strán svedčí o tom, že aj keď predmetom konania je len suma 2 643,81 eur, bolo potrebné vykonať veľmi rozsiahle dokazovanie, vrátane nariadenia znaleckého dokazovania a doplnenia znaleckého posudku k tomu, aby súd mohol posúdiť, či u žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu, alebo nie.

... Ak sťažovateľka v sťažnosti namieta, že súd uložil žalovanému povinnosť predložiť katalóg pracovných činností, čiže Nariadenie vlády SR č. 341/2004 Z. z., tak je potrebné konštatovať, že uloženie takejto povinnosti nijako neovplyvnilo samotnú dĺžku predmetného konania, lebo išlo len o jednu z povinností, ktoré súd v priebehu sporu ukladal stranám.

... Podrobným prehľadom procesných úkonov bolo preukázané, že Okresný súd Humenné vo veci 15C/114/2009 nepretržite a plynulo konal a nespôsobil tak porušenie práva žalobkyne na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Aj keď konanie sa začalo 10.8.2009 a doposiaľ nie je právoplatne skončené, je potrebné konštatovať, že trinásť nariadených pojednávaní bolo odročených pre ospravedlnenie strán, z dôvodu znaleckého dokazovania bol spis u znalkyne na vypracovanie znaleckého posudku takmer sedem mesiacov a na vypracovanie doplnku k nemu dva mesiace. V priebehu sporu bol spis predložený Krajskému súdu v Prešove na rozhodnutie o odvolaní proti uzneseniu o priznaní odmeny znalkyni a to v čase od 5.11.2012 do 9.7.2013 a následne na rozhodnutie o ďalšom odvolaní od 18.2.2014 do 9.4.2014. Po vyhlásení rozsudku bol spis na Krajskom súde v Prešove od 18.1.2016 do 20.10.2016. Teda objektívne z celej dĺžky konania súd nemohol konať po dobu takmer 27 mesiacov, pretože spis sa fakticky na súde nenachádzal.

... Okresný súd Humenné má za to, že jeho konaním vo veci sp. zn. 15C/114/2009 nedošlo k porušeniu práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ani na porušenie práva na prejednanie veci v primeranej lehote zakotvené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a preto navrhuje, nepriznať sťažovateľke finančné zadosťučinenie.»

9. Právna zástupkyňa sťažovateľky vo svojom stanovisku k vyjadreniu predsedníčky okresného súdu doručenom ústavnému súdu 2. marca 2017 súhlasila s upustením od ústneho pojednávania a ďalej uviedla:

«... Okresný súd uvádza rozsiahlu chronológiu konania, s cieľom poukázať na to, že súd v konaní postupoval bez prietáhov. Bez ohľadu na to, že procesná aktivita súdu, ak je neefektívna a nesústredená a nesmeruje k čo najrýchlejšiemu prerokovaniu veci a právoplatnému skončeniu konania, nevypovedá nič o skutočnosti, či v postupe súdu nedochádza k zbytočným prietahom, ktoré nakoniec vyústia do stavu, kedy nedôjde k prerokovaniu veci v primeranej lehote, tak ako je to v prípade sťažovateľky. Vzhľadom na to, že aj v tejto chronológii sú nepresnosti, ktoré majú vyvolať zdanie toho, že zodpovednosť za neprimeranú dĺžku konania, nie je na strane súdu, ale strán (účastníkov) konania, sťažovateľka potrebuje za potrebné pristaviť sa pri niektorých bodoch predmetnej chronológie.

... Okresný súd v súvislosti s pojednávaním konaným dňa 10. 12. 2009 uvádza, že predmetné pojednávanie bolo odročené „z dôvodu potreby upresnenia žaloby“ táto časť vyjadrenia okresného súdu nezodpovedá skutočnosti. Ako je zrejmé, aj z dovtedajšieho obsahu vyjadrenia súd o žalobe sťažovateľky konal, vyrubil jej súdny poplatok, zaslal ju na vyjadrenie žalovanému, ktorý sa k žalobe 8. 12. 2009 aj vyjadril a súd nariadil pojednávanie. Je teda zrejmé, že žaloba sťažovateľky mala náležitosti návrhu na začatie konania, bolo z nej zrejmé čoho sa sťažovateľka domáha, žaloba obsahovala jej skutkové tvrdenia, boli k nej pripojené listinné dôkazy preukazujúce tvrdenia a bolo z nej zrejmé, aké dôkazy navrhuje sťažovateľka vykonať.

... Nakoniec skutočnosť, že dôvodom na odročenie pojednávania nebola potreba „upresnenia žaloby“ vyplýva aj zo zápisnice z pojednávania zo dňa 10. 12. 2009, z ktorého vyplýva, že súd uložil sťažovateľke resp. jej právnej zástupkyňi, aby rozpísala čo vykonávala

u žalovaného, teda „aby sa zvýraznil rozdiel medzi zdravotnou asistentkou a zdravotnou sestrou“.

... V tejto súvislosti však sťažovateľka považuje za potrebné upriamiť pozornosť ústavného súdu na skutočnosť, že vyjadrenie žalovaného k žalobe bolo doručené súdu až dňa 8.12.2009, teda dva dni pred nariadením pojednáváním. Sťažovateľka sa domnieva, že súd prinajmenšom pri doručení predvolania žalovanému mu doručil aj žalobu sťažovateľky a vyzval ho postupom podľa § 114 ods. 2, 3 O. s. p. na vyjadrenie k žalobe a na toto vyjadrenie určil lehotu. Je vysoko nepravdepodobné, žeby súd žalovanému určil lehotu tak, aby ju žalovaný dodržal predložením svojho vyjadrenia dňa 8. 12. 2009 čím zmaril možnosť, aby sa sťažovateľka s vyjadrením žalovaného mohla oboznámiť a zaujať k nemu stanovisko tak, aby pojednávanie nariadené na deň 10. 12. 2009 mohlo prispieť k postupu v konaní. Takýto postup okresného súdu kedy toleroval na strane žalovaného či už nedodržiavanie súdom stanovených lehôt, alebo žiadosť o odročenie pojednávania, ktoré nemali náležitosti uvedené v ustanovení § 147 a O. s. p. je charakteristický pre celé konanie a nesporne aj táto zhovievavosť okresného súdu voči nerešpektovaniu lehôt súdom stanovených žalovaným a vyhovieť žiadostiam o odročenie na strane žalovaného, ktoré nespĺňali podmienky pre odročenie pojednávania, prispela k neprimeranej dĺžke konania.

... Ako vyplýva z priebehu pojednávania zo dňa 21. 1. 2010 toto bolo odročené z dôvodu, že právnej zástupkyňi žalovaného bolo vyjadrenie, ktoré právna zástupkyňa sťažovateľky doručila súdu 7. 1. 2010 doručené až 19. 1. 2010 teda dva dni pred nariadeným pojednáváním. V situácii, kedy neboli splnené podmienky pre vykonanie pojednávania sťažovateľka navrhla, aby súd na ďalšie pojednávanie predvolal svedkov, ktorý mali potvrdiť ňou uvádzané skutočnosti. Aj v súvislosti s vyššie uvedeným, je potrebné pripomenúť, že na pojednávani dňa 21. 1. 2010 predložila právna zástupkyňa žalovaného podanie vo veci samej, ktoré nedoručila v potrebnom počte vyhotovení a na predmetnom pojednávani teda nemohlo byť doručené právnej zástupkyňi sťažovateľky.

... Vyššie uvedená svojvôľa žalovaného akceptovaná súdom, ktorá do určitej miery ovplyvnila priebeh konania, sa opätovne prejavila pri plnení povinností, vyplývajúcich z pojednávania, ktoré bolo konané dňa 27. 4. 2010. Toto pojednávanie bolo odročené, okrem iného z dôvodu, že právna zástupkyňa žalovaného požiadala o možnosť v lehote 14 dní predložiť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Rovnakú lehotu žiadala poskytnúť aj právna zástupkyňa sťažovateľky na predloženie podania súdu. Právna zástupkyňa

sťažovateľky svoju povinnosť splnila v lehote stanovenej súdom, odoslaním podania na poštovú prepravu 10. 5. 2010. Právna zástupkyňa žalovaného doručila svoje vyjadrenie súdu až dňa 2. 6. 2010 pričom pojednávanie v predmetnej veci bolo nariadené na deň 3. 6. 2010. Z tohto dôvodu požiadala sťažovateľka prostredníctvom právnej zástupkyne o odročenie pojednávania, keďže lehota na prípravu na pojednávanie zahŕňajúcu aj možnosť oboznámenia sa s predloženými listinami nebola zachovaná.

... Pokiaľ ide o dôvody na odročenie pojednávania, ktoré bolo nariadené na deň 1. 7. 2010 a 14. 9. 2010 nemá sťažovateľka vedomosť o tom, či tieto žiadosti mali náležitosti stanovené vtedy účinnými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku. Pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo dňa 26. 10. 2010, a na ktorom došlo len k prednesom právnych zástupcov, ktorý zotrvali na svojich doterajších prednesoch a stanoviskách, bolo odročené z dôvodu, aby sa právny zástupcovia účastníkov konania vyjadrili písomne k skutkovému stavu. Takýto dôvod na odročenie pojednávania Občiansky súdny poriadok nepoznal a nemožno ho zhodnotiť inak, ako prejav nesústredeného postupu súdu, ktorý nebol pripravený na rozhodnutie vo veci.

... V súdom stanovenej 15. dňovej lehote právna zástupkyňa sťažovateľky poukázala na obsah doposiaľ vykonaného dokazovania a podania, ktoré už súdu predložila. Pojednávanie nariadené na deň 16. 10. 2010 bolo opätovne odročené z dôvodov na strane právnej zástupkyne žalovaného na deň 16. 12. 2010.

... Ako vyplýva zo samotného vyjadrenia odporcu, samotného vyjadrenia okresného súdu. Po niekoľkých vykonaných pojednávaniach, a predložení v početných listinných dôkazov bolo dňa 15.12.2010 oznámené právnym zástupcom účastníkov konania, že toto pojednávanie sa neuskutoční, keďže vo veci konajúci sudca dospel k záveru, že je potrebné nariadiť vo veci znalecké dokazovanie, či bola žalobkyňa zaradená do správnej platovej triedy, do správneho platového stupňa a zhodnotiť dĺžku jej odbornej praxe. Nemožno celkom dobre vysvetliť z akého dôvodu k tomuto záveru o potrebe nariadiť znalecké dokazovanie sudca, ktorý vo veci konal, nedospel pred pojednávaním, ktoré bolo nariadené na deň 16. 11. 2010, a ktoré bolo odročené len na základe telefonickej žiadosti právnej zástupkyne žalovaného v deň pojednávania. Medzi 16. 11. 2010 a 16. 12. 2010 účastníci konania nepredložili súdu žiadne podanie vo veci, ani súd nevykonal žiadne dokazovanie a jediným vysvetlením pre uvedenú situáciu je, že súd sa na pojednávanie nariadené na deň 16. 11. 2010 nepripravoval dostatočne sústredene.

... V kontexte s rozsudkom, ktorý okresný súd nakoniec dňa 6.11.2015 vyniesol, a ktorého základom bolo presvedčenie súdu, že do autonómnej vôle žalovaného do akého stupňa a do akej platovej triedy sťažovateľku zaradí nemôže súd zasahovať, sa javí, že ani tvrdenie okresného súdu, že k nariadeniu znaleckého dokazovania dospel súd po vyhodnotení zisteného skutkového stavu. Nie je možné nájsť rozumné vysvetlenie na to, čo spôsobilo stav, kedy súd dňa 16. 12. 2010 po vyhodnotení skutkového stavu dospel k záveru, že nárok žalobkyne, jeho výšku je potrebné preukázať znaleckým dokazovaním a o 5 rokov neskôr k záveru, že výška nároku žalobkyne nie je podstatná, keďže je rozhodujúca svojvôľa zamestnávateľa.

... Bez ohľadu na uvedené nemožno čas medzi 16. 12. 2010, kedy súd dospel k potrebe znaleckého dokazovania a 16.2.2010, kedy súd vydal uznesenie o nariadenie znaleckého dokazovania, považovať pre vykonanie pomerne jednoduchého úkonu za primeraný. Napriek tomu, že súd stanovil znalkyňu na vypracovanie znaleckého posudku lehotu 60 dní, znalkyňa prakticky až po uplynutí lehoty na podanie znaleckého posudku oznámila súdu dôvody, prečo znalecký posudok nemôže vypracovať v stanovenej lehote. Ďalší postup pri vyhotovovaní znaleckého posudku je opäť charakterizovaný toleranciou súdu k neplneniu povinností na strane žalovaného, kedy jeho nedostatok súčinnosti nebol súdom nijako sankcionovaný. Rovnako zhovievavo súd postupoval aj vo vzťahu k znalkyni.

... Pokiaľ okresný súd uvádza, že právna zástupkyňa sťažovateľky ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní nariadenom na deň 8. 12. 2011 je potrebné zdôrazniť, že takto postupovala až potom, čo jej bolo oznámené právnu zástupkyňou žalovaného, že z dôvodu jej práceneschopnosti požiada o odročenie nariadeného pojednávania.

... Pokiaľ ide o tvrdenie okresného súdu vo vzťahu k prednesu právnej zástupkyne sťažovateľky na pojednávaní konanom 20. 1. 2012 o tom, že sťažovateľka nemala výhrady k znaleckému posudku, je potrebné ho v súlade s obsahom zápisnice doplniť tak, že okrem toho, že výhrady voči nemu (pokiaľ ide o zaradenie do platového stupňa, pozn. právnej zástupkyne sťažovateľky) nemá, ale zároveň dodala: „Ale stále trvajú na tom, že nejde len o zaradenie navrhovateľa do platového stupňa, ale žiadajú, aby súd rozhodol aj o zaradení do tarifnej triedy.“ Znalkyňa totiž v časti týkajúcej sa zaradenia sťažovateľky do platovej triedy uviedla, že k tomuto sa v znaleckom posudku nevyjadrovala, keďže jej úlohou nebolo určiť zaradenie žalobkyne do platovej triedy.

... Napriek tomu, že právna zástupkyňa sťažovateľky v súlade s povinnosťou uloženou jej na pojednávaní 20. 1. 2012 požiadala súd, aby predovšetkým zistil či znalkyňa [REDACTED] je so zreteľom na jej znaleckú odbornosť oprávnená posúdiť zaradenie sťažovateľky do platovej triedy vzhľadom na to, že predpisy upravujúce náplň práce zdravotnej sestry nie sú predpismi pracovnoprávnymi, ale predpismi o poskytovaní zdravotnej starostlivosti a až na základe kladného vyjadrenia znalkyne uložiť jej povinnosť vypracovať doplnok znaleckého posudku, súd nariadil doplnenie znaleckého dokazovania až uznesením zo dňa 4. 5. 2012 na základe urgency právnej zástupkyne sťažovateľky. Sťažovateľka len podotýka, že znalkyňa opätovne nedodržala lehotu na vypracovanie doplnku znaleckého posudku. Ako okresný súd správne uvádza právna zástupkyňa sťažovateľky vo svojom podaní zo dňa 13. 9. 2012 namietala obsah znaleckého posudku, poukázala na to, že znalkyňa v posudku jednoznačne konštatovala, že nie je oprávnená skúmať, či skutočne vykonávaná práca sťažovateľkou zodpovedala jej zaradeniu do platovej triedy a navyše sa znalkyňa zaoberala predmetným posúdením právnej veci. V predmetnom vyjadrení bolo výslovne konštatované, že doplnok znaleckého posudku je na účel, na ktorý bol nariadený nepoužiteľný a navrhla, aby súd posúdil predmetnú otázku sám a až v prípade, že tak postupovať nebude, aby požiadal Ministerstvo spravodlivosti o vyjadrenie odboru a odvetvia znaleckej činnosti, do ktorého patrí posudzovanie spornej veci. Sťažovateľka zopakovala prostredníctvom právnej zástupkyne svoj návrh podaním zo dňa 25. 10. 2013. Keďže súd ani veci sám neposúdil, ani sa neobrátil na Ministerstvo spravodlivosti so žiadosťou tak, ako to navrhovala právna zástupkyňa žalobcu, súhlasila právna zástupkyňa sťažovateľky s tým, že vykoná úkony smerujúce k identifikácii odboru a odvetvia znaleckej činnosti, do ktorého patrí posúdenie spornej otázky. V tejto súvislosti však sťažovateľka považuje za potrebné opätovne poukázať na to, že vo svojich dvoch predošlých podaniach navrhla súdu, aby spornú otázku posúdil sám. Keďže súd celkom zjavne na pojednávaní konanom dňa 19. 11. 2013 nemal v úmysle takto postupovať a ani nepostupoval spôsobom ustanoveným v § 118 ods. 2 O. s. p. a sťažovateľka mala opodstatnený záujem na postupe v predmetnom konaní, navrhla právna zástupkyňa sťažovateľky postup, tak ako ho opisuje okresný súd vo svojom vyjadrení. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že je to súd a nie právny zástupcovia účastníkov konania, ktorý rozhodujú o tom, ktorý z navrhovaných dôkazov súd vykoná, a kto riadi priebeh konania. Súd nebol viazaný návrhmi právnej zástupkyne sťažovateľky na ďalší postup v konaní.

Celkom zjavne však na strane súdu existoval stav bezradnosti, kedy sa súd bránil svojej povinnosti posúdiť, či otázka zaradenia žalobkyne do platovej triedy si vyžaduje odborné vedomosti alebo tak, ako to opakovane zdôrazňovala právna zástupkyňa sťažovateľky, ide o otázku, ktorú súd má posúdiť sám. Tento stav právnej bezradnosti sťažovateľku, ktorá ako už bolo uvedené mala legitímny záujem na rozhodnutí súdu o svojej veci, viedol k tomu, že navrhovala postup v konaní, ktorým by bolo možné dospieť k rozhodnutiu súdu.

... Stanovisko, že je potrebné, aby súd predmetnú otázku posúdil sám, sťažovateľka prostredníctvom právnej zástupkyne zopakovala aj v podaní zo dňa 8. 1. 2015.

... Na pojednávaní dňa 27. 2. 2015 súd uložil právnej zástupkyňi sťažovateľky predložiť chronologický prehľad pracovných činností vykonávaných žalobkyňou. Túto povinnosť právna zástupkyňa sťažovateľky splnila podaním zo dňa 9. 3. 2015 pričom v tomto podaní odpísala obsah pracovných náplní, ktoré súdu predložila už ako prílohu svojej žaloby zo dňa 5. 8. 2009 teda súd všetky skutočnosti, obsiahnuté v podaní sťažovateľky zo dňa 9. 3. 2015 mal k dispozícii už päť a pol roka. Sťažovateľka poukázala na to, že v skutočnosti, ktoré žiada súd zosumarizovať už boli predmetom dokazovania a podaní sťažovateľky predložené súdu v priebehu konania. Pojednávanie nariadené na deň 31.3. 2015 bolo odročené, z dôvodu, že si strany konania svoje podania „navzájom nedoručili“. Žiadna takáto povinnosť zo strany súdu však právnym zástupcom na predošlom pojednávaní uložená nebola. Pojednávanie nariadené na deň 2. 6. 2015 bolo odročené opätovne na základe pokynu súdu, aby sa právny zástupcovia konania písomne vyjadrili k dokazovaniu i k právnej stránke veci, a to napriek tomu, že takáto povinnosť zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku nevyplynula a tento postup súdu opätovne poukazuje na to, že ani po takmer 6 rokoch od začatia konania súd nebol pripravený urobiť skutkové a právne závery, a rozhodnúť o veci.

... Ako na to bolo poukázané už v samotnej sťažnosti sťažovateľky, súd vo veci opätovne a opätovne žiadal predkladanie podaní zo strany účastníkov konania, nariad'oval znalecké dokazovanie na ustálenie výšky nároku sťažovateľky, aby rozhodol vo veci tak, že všetko uvedené dokazovanie sa javilo ako neúčelné a rovnakým spôsobom, bolo možné o nároku sťažovateľky rozhodnúť na prvom uskutočnenom pojednávaní.

... Sťažovateľka sa s právnym posúdením veci súdom, ktoré bolo základom zamietavého rozsudku nestotožňuje, čo vyjadrila podaným odvolaním. Opätovne však zdôrazňuje, že opísaný postup súdu vyjadruje takú mieru nesústreďnosti súdu

na prejednanie sťažovateľkinej veci, ktorú možno charakterizovať tak, že súd vykonával dokazovanie, ukladal účastníkom povinnosti bez toho, aby sa s vecou jej skutkovou a právnou stránkou oboznámil.

... Sťažovateľka nesúhlasí ani s tvrdením, že ide o skutkovo a právne zložitú vec. Mzdové nároky sú súčasťou sporovej agendy všeobecných súdov a je potrebné opätovne zdôrazniť, že zložitou urobil vec neefektívny a predovšetkým nesústreďený postup súdu.

... Sťažovateľka osobitne zdôrazňuje, že ide o pracovnoprávny nárok a osobitná povaha takýchto sporov je v súčasnosti zdôraznená zaradením týchto sporov medzi spory s ochranou slabšej strany, aj z tohto dôvodu sa sťažovateľka nemôže stotožniť s obranou, ktorú predkladá okresný súd vo svojom vyjadrení. Sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd jej sťažnosť vyhovel v celom rozsahu a priznal jej proti okresnému súdu náhradu všetkých trov konania. Pre prípad priznania náhrady trov konania predkladá sťažovateľka potvrdenie o registrácii pre daň z pridanej hodnoty svojej právnej zástupkyne.»

10. Vzhľadom na uvedené ústavný súd podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

11. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv nerozhoduje iný súd.

12. Sťažovateľka sa sťažnosťou domáhala vyslovenia porušenia svojho základného práva upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

13. Z doterajšej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že medzi obsahom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a obsahom práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nemožno

vidieť zásadnú odlišnosť (m. m. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03). Z tohto vyplýva, že právne východiská, na základe ktorých ústavný súd preskúmava, či došlo k ich porušeniu, sú vo vzťahu k označeným právam v zásade identické.

14. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (rovnako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak, ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04).

15. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z čl. 17 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý určuje, že súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb, a z § 157 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania (obdobne predtým § 6 a § 100 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30. júna 2016).

16. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, IV. ÚS 99/07) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna, faktická, prípadne procesná zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) ústavný súd v rámci prvého kritéria prihliada aj

na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj sťažnosť sťažovateľky.

17. Predmetom konania pred okresným súdom je zaplatenie sumy 2 643,81 € s príslušenstvom z titulu doplatku za nesprávne zaradenie sťažovateľky do platovej triedy a platového stupňa žalovaným (zamestnávateľom sťažovateľky) za obdobie od 1. septembra 2006 do 1. septembra 2009. Ústavný súd konštatuje, že ide o pracovnoprávny spor, teda štandardnú vec patriacu do rozhodovacej agendy všeobecných súdov. Zo skutočností uvedených sťažovateľkou, ako aj okresným súdom možno vyvodiť, že faktická zložitosť veci (potreba znaleckého dokazovania, doplnenie znaleckého posudku) mala čiastočný vplyv na dĺžku namietaného konania.

18. Správanie sťažovateľky je druhým kritériom, ktoré sa uplatňuje pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

19. Ústavný súd konštatuje, že z dôvodov na strane sporových strán bolo odročených trinásť pojednávaní. Na žiadosť sťažovateľky, resp. jej právnej zástupkyne okresný súd odročoval pojednávanie nariadené na 18. február 2010 (z vážnych rodinných dôvodov na strane sťažovateľky), 3. jún 2010 (z dôvodu oboznamovania sa právnej zástupkyne z listinnými dôkazmi oneskorene doručenými žalovaným), 17. október 2014 (z dôvodu kolízie s iným pojednávaním), 28. október 2014 (z dôvodu kúpeľnej liečby sťažovateľky) a 8. september 2015 (z dôvodu kolízie pojednávaní právnej zástupkyne sťažovateľky). Takýmto správaním sporových strán došlo k výraznému spomaleniu namietaného konania.

20. Ústavný súd uznáva, že dôvody, pre ktoré okresný súd jednotlivé pojednávania odročoval, boli vo väčšine prípadov relevantné, a preto nemožno pri rozhodovaní o sťažnosti neprihliadnuť na tieto okolnosti, pokiaľ skutočne mali preukázateľný dopad na celkovú dĺžku trvania doterajšieho konania.

21. Ústavný súd pri preskúmaní spisu zistil ďalšie okolnosti, ktorými sťažovateľka prispela k predĺženiu posudzovaného konania. Okresný súd opakovane musel postupovať spis odvolaciu súdu na rozhodnutie o opravných prostriedkoch uplatnených sťažovateľkou. Sťažovateľka podala odvolanie proti uzneseniu okresného súdu o priznaní znaleckej odmeny zo 16. augusta 2012, ktoré bolo potvrdené uznesením krajského súdu sp. zn. 2 CoPr 20/2012 z 27. júna 2013 ako vecne správne; odvolanie proti uzneseniu okresného súdu o znaleckej odmene z 13. januára 2014, ktoré bolo zmenené v odvolacom konaní tak, že krajský súd znalkyni odmenu nepriznal; odvolanie proti rozsudku okresného súdu zo 6. novembra 2015, ktorý bol krajským súdom zrušený a vec vrátená okresnému súdu. Sťažovateľka na pojednávaní konanom 20. januára 2012 žiadala o vypracovanie dodatku k znaleckému posudku, pričom na pojednávaní konanom 19. novembra 2013 namietala nepoužiteľnosť záverov doplnenia znaleckého posudku a žiadala okresný súd o odročenie pojednávania z dôvodu, že sama osloví Slovenskú komoru znalcov a požiada ju o oznámenie, v akom odbore a odvetví musí byť zapísaný znalec schopný zodpovedať otázky relevantné pre namietané konanie. Na pojednávaní konanom 4. decembra 2014 sťažovateľka žiadala o vykonanie kontrolného znaleckého posudku znalcom, ktorého sama oznámi, ale v písomnom podaní doručenom okresnému súdu 13. januára 2015 oznámila, že nie je objektívne možné, aby navrhla znalca, pretože taký odbor a odvetvie neexistuje. Ústavný súd konštatuje, že na uvedené procesné úkony bola sťažovateľka oprávnená v záujme preukázať dôvodnosť ňou uplatneného nároku, na druhej strane tieto úkony objektívne spôsobili predĺženie namietaného konania.

22. Ústavný súd už mnohokrát vyslovil (napr. II. ÚS 52/99, III. ÚS 166/2012), že za neodstránenie stavu právnej neistoty v dôsledku uplatnenia procesných práv účastníka konania neznáša zodpovednosť oprávnená osoba, ale zodpovednosť v takom prípade nemožno pripísať ani štátnemu orgánu konajúcemu vo veci. Ústavný súd preto v súlade s uvedenou judikatúrou dobu potrebnú na rozhodnutie o sťažovateľkou uplatnených opravných prostriedkoch (od 5. novembra 2012 do 9. júla 2013, od 18. februára 2014 do 9. apríla 2014, od 18. januára 2016 do 20. októbra 2016) v celkovom trvaní presahujúcom dva roky nezapočítal do doby zbytočných prietahov v konaní okresného súdu.

23. Ústavný súd na uvedené skutočnosti prihliadol pri ustálení výšky finančného zadosťučinenia.

24. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, bol postup okresného súdu v napadnutom konaní.

25. Zo sťažnosti, spisového materiálu, ako aj z vyjadrenia predsedu okresného súdu vyplýva, že namietané súdne konanie začalo podaním žaloby na okresnom súde 10. augusta 2009 a dosiaľ bol vo veci vydaný rozsudok zo 6. novembra 2015, ktorý bol odvolacím súdom zrušený z dôvodu jeho zmätočnosti, pretože okresný súd napriek rozsiahlemu dokazovaniu žalobu zamietol pre nedostatok právomoci rozhodnúť o uplatnenom nároku, čo je podľa názoru krajského súdu v rozpore so zisteným skutkovým stavom a výsledkami znaleckého dokazovania. Spis bol okresnému súdu vrátený 20. októbra 2016 a dosiaľ nie je vo veci vydané žiadne ďalšie meritórne rozhodnutie, teda konanie trvá viac ako sedem rokov bez právoplatného ukončenia. Ústavný súd konštatuje, že postup okresného súdu nebol efektívny a sústredený, pokiaľ nedostatok svojej právomoci na rozhodnutie vo veci zistil až po šiestich rokoch konania a vykonaní dokazovania formou znaleckého posudku, ktorého potrebu predtým sám vyhodnotil pre posúdenie nároku sťažovateľky ako nevyhnutnú.

26. Ústavný súd po komplexom posúdení všetkých okolností daného prípadu z hľadiska skutkovej a právnej náročnosti veci, správania sťažovateľky a postupu okresného súdu, zohľadňujúc charakter a význam predmetu napadnutého konania a jeho celkovú dĺžku bez právoplatného skončenia veci, dospel k záveru, že v postupe okresného súdu došlo k zbytočným priet'ahom v napadnutom konaní, a preto rozhodol, že bolo porušené základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

III.

27. Ak ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vysloví, že k porušeniu práva došlo právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom, prípadne nečinnosťou, zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah, prípadne prikáže tomu, kto právo porušil, aby vo veci konal.

28. Keďže ústavný súd zistil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj jej práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu, prikázal mu, aby vo veci konal bez zbytočných prietáhov, a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorom sa nachádza sťažovateľka.

29. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva boli podľa odseku 1 porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

30. Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

31. Sťažovateľka vo svojej sťažnosti požadovala finančné odškodnenie v sume 7 000 €, ktoré odôvodňovala dĺžkou namietaného konania, ako aj zvýšeným významom tejto veci, keďže okresný súd v konaní o neplatnosť výpovede iniciovanom sťažovateľkou vedenom pod sp. zn. 12 C 119/2009 rozhodol o prerušení konania až do právoplatného skončenia veci vedenej pod sp. zn. 15 C 114/2009 (namietané konanie).

32. Ústavný súd pri rozhodovaní o finančnom zadosťučinení vzal do úvahy najmä charakter predmetu konania, obdobie právnej neistoty sťažovateľky, jej správanie počas predmetného konania a aj skutočnosť, že vo veci zistil porušenie základného práva. Súčasne sa ústavný súd riadil úvahou, že cieľom primeraného finančného zadosťučinenia nie je prípadná náhrada škody (napr. III. ÚS 339/07, III. ÚS 46/08 a pod.). Ústavný súd aplikoval zásadu spravodlivosti a zároveň sa riadil úvahou, že cieľom priznania primeraného finančného zadosťučinenia je len zmiernenie ujmy pocitovanej z porušenia základných práv alebo slobôd zaručených ústavou, resp. záväznou medzinárodnou zmluvou. Berúc do úvahy aj všetky uvedené okolnosti ústavný súd považoval za odôvodnené priznať pre sťažovateľku sumu 1 000 € ako primerané finančné zadosťučinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde.

33. Ústavný súd nevyhovel v súlade s čl. 127 ods. 3 ústavy a § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde časti sťažnosti, v ktorej sťažovateľka žiadala priznať finančné zadosťučinenie nad ústavným súdom priznanú sumu.

34. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

35. Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľky ústavný súd vychádzal z príslušných ustanovení vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2017 je 147,33 € a hodnota režijného paušálu je 8,84 €.

36. S poukazom na výsledok konania vznikol sťažovateľke nárok na úhradu trov za tri úkony právnej služby uskutočnené v roku 2017 (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie sťažnosti ústavnému súdu a vyjadrenie k stanovisku okresného súdu) v sume 468,51 € vrátane režijného paušálu. Keďže právna zástupkyňa predložila ústavnému súdu osvedčenie o tom, že je platiteľom DPH, odmena za poskytnuté právne služby v konaní pred ústavným súdom bola zvýšená o 20 %, čo predstavuje celkovú sumu 562,21€.

37. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľky (§ 31a ods. 1 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 CSP).

38. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, nadobudne toto rozhodnutie právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. marca 2017